ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΕΞΟΡΥΞΕΙΣ ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ / ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ-ΠΟΡΕΙΑ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ ΣΤΙΣ 12ΜΜ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ

7 χρόνια τώρα, από το 2017 που τέθηκαν σε εφαρμογή οι συμβάσεις παραχώρησης του 2014, προκειμένου να πραγματοποιηθούν έρευνα κι εξόρυξη υδρογονανθράκων στην Ήπειρο αλλά και στο 1/3 περίπου της χώρας, η τοπική κοινωνία καλείται να βρίσκεται συνεχώς σε εγρήγορση απέναντι στις πετρελαϊκές εταιρείες και στους ντόπιους και εθνικούς «ευεργέτες» που ξεπουλάνε την περιοχή έναντι πινακίου φακής. Το ξεπούλημα της Ηπείρου αρχίζει να λαμβάνει επικίνδυνες διαστάσεις, αφού από τη μία μεριά το μόνο που έχει να επιδειχθεί σε επίπεδο παραγωγικής δραστηριότητας είναι μία άνευ προηγουμένου τουριστικοποίηση η οποία πάει πακέτο με την ολοένα αυξανόμενη ερημοποίηση της υπαίθρου και από την άλλη βρισκόμαστε ενώπιον ενός ενεργειακού σχεδιασμού που αντιμετωπίζει την γη ως εμπόρευμα προς αξιοποίηση ιδιωτικών συμφερόντων. Ή γκαρσόνια της Ευρώπης δηλαδή, ή μπαταρία της Ευρώπης θα είμαστε και αυτό περιλαμβάνει και την Ήπειρο. Εξορύξεις, φράγματα σε κάθε ποτάμι, φωτοβολταϊκά σε κάθε πλαγιά και κάθε χωράφι, ανεμογεννήτριες στα βουνά, βιορευστά και τεράστιες απολήψεις νερού για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες των εταιρειών εμφιάλωσης, που αξιοποιούν τεράστιες ποσότητες νερού από τον υδροφόρο ορίζοντα της περιοχής, την ίδια στιγμή που γίνονται συστάσεις από τους τοπικούς μας άρχοντες να προσέχουμε την κατανάλωση νερού το καλοκαίρι, γιατί κινδυνεύουμε από λειψυδρία! Κι όλα αυτά ενώ το πρόβλημα της αιθαλομίχλης ήδη είναι τεράστιο τους χειμερινούς μήνες, η λίμνη βρίσκεται σε άθλια κατάσταση και γενικώς η ποιότητα ζωής πέφτει με

ραγδαίους ρυθμούς.

Όσον αφορά τις εξορύξεις υδρογονανθράκων στην περιοχή μας, πέρυσι ανακοινώθηκε ότι θα ξεκινήσει άμεσα από την Energean oil ερευνητική γεώτρηση (λήψη δείγματος φυσικού αερίου) στην περιοχή γύρω απο τη Γιουργάνιστα του δήμου Ζίτσας, 16 χιλιόμετρα σε ευθεία γραμμή απ'την πόλη των Ιωαννίνων. Έναν χρόνο μετά, η εταιρεία παραμένει άφαντη και της ευχόμαστε να πάει στα τσακίδια. Επειδή, όμως, δεν υπάρχει περίπτωση να πέσουμε στην παγίδα και να πιστέψουμε ότι αποσύρεται από την επένδυση χωρίς επίσημες και οριστικές ανακοινώσεις, βρισκόμαστε στις επάλξεις του αγώνα για να τους διώξουμε μία ώρα αρχύτερα.
θα πρέπει σε κάθε περίπτωση, όμως, να τονισθούν τα εξής : και αυτή τη φορά εταιρεία, δήμος Ζίτσας και περιφέρεια Ηπείρου προσπαθούν να κρατήσουν τις κινήσεις τους όσο το δυνατόν λιγότερο γνωστές στην τοπική κοινωνία. Ερχόμενοι-ες σε επαφή με τους κατοίκους της περιοχής, πληροφορηθήκαμε ότι δεν ξέρουν τι ακριβώς σχεδιάζεται να γίνει λίγο έξω από το χωριό τους. Δικαιολογημένο, ίσως, καθώς την προηγούμενη φορά που οι πετρελαϊκές (βλ. περίοδος 2017-2019) είχαν προσπαθήσει να εμφανισθούν στην ευρύτερη περιοχή, η αντίσταση του κόσμου δεν ήταν διόλου ανεπαίσθητη. Το πρωί οι εταιρείες έκαναν εργασίες προετοιμασίας και το βράδυ οι εργασίες καταστρέφονταν ή κόσμος από τα χωριά και την πόλη των Ιωαννίνων σταματούσαν τις εργασίες με τα σώματά τους. Δικαιολογημένο, επίσης, αφού δεν είναι η πρώτη φορά που το γλύψιμο και οι υποσχέσεις των εταιρειών στην τοπική κοινωνία δεν απέδωσαν καρπούς.

Εμείς, απ' την πλευρά μας, γνωρίζουμε καλά τις αρπαχτές που στήνουν τοπικοί άρχοντες και μη, ώστε να ξεζουμίσουν τον τόπο μας. Ξέρουμε καλά τα ψέματα και τις υποσχέσεις τους όταν αναφέρονται στα οφέλη των εξορύξεων και όπως αντισταθήκαμε στα σχέδιά τους στο παρελθόν, συνεχίζουμε να το κάνουμε και σήμερα.
Από την πρώτη στιγμή που το ελληνικό κράτος έβαλε στην ατζέντα του το ζήτημα των εξορύξεων, με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ να

παραχωρεί σχέδον όλη την έκταση της χώρας στις πετρελαϊκές, έπρεπε να χτίσει ένα αφήγημα που να παρουσιάζει το ξεπούλημα της Ηπείρου ως «ευλογία» και κέρδος για την κοινωνία.
Το παραμύθι ξεκινάει με την ενεργειακή εξασφάλιση της περιοχής. Υποτίθεται ότι το φυσικό αέριο που θα εξαχθεί, θα αντικαταστήσει το συνεχώς πιο ακριβό εισαγόμενο αέριο, ενώ ταυτόχρονα, θα εξασφαλισθούν θέσεις εργασίας για τους ντόπιους. Εντωμεταξύ, προβλέπεται ξεκάθαρα στη σύμβαση ότι το προϊόν που θα προκύψει, όταν και αν παραχθεί, θα ανήκει αποκλειστικά στην εταιρεία, η οποία μπορεί να το διαθέσει όπου και σε όποια τιμή θέλει. Επιπλέον, κρίνοντας και απ'τις προηγούμενες προσπάθειές τους να προσεγγίσουν την Ήπειρο για εξορύξεις, αυτού του τύπου οι εταιρείες έρχονται με δικό τους προσωπικό απ'το εξωτερικό. Αλλά, ακόμα και αλήθεια να ήταν όλα αυτά περί των θέσεων εργασίας και να επωφελούμασταν όντως οικονομικά από το έργο, η αντίληψη ότι η φύση και η γη μπορούν να καταστραφούν στο βωμό του κέρδους, μας βρίσκει πάντα αντίθετους. Σημειωτέον, ότι κανένας καλοθελητής της εταιρείας και των τοπικών αρχόντων δεν θα βγει να μας πει πόσες θέσεις εργασίας θα χαθούν από την εξόρυξη έμμεσα και σε βάθος χρόνου. Τι θα γίνει με τους αμπελώνες της Ζίτσας, την κτηνοτροφία, δασοκομία, μελισσουργία της περιοχής, από τη στιγμή που θα ρυπανθεί το έδαφος; Πόση άλλη ερημοποίηση να αντέξει η φτωχότερη περιφέρεια της Ελλάδας για το κέρδος λίγων κι εκλεκτών;

Γιατί όσο και να εγγυώνται με κακοφτιαγμένες περιβαλλοντικές μελέτες και άλλα διαπιστευτήρια ότι το φυσικό τοπίο θα μείνει αναλλοίωτο, όπου έχουν τρυπήσει τα γεωτρύπανα αφήνουν πίσω τους καταστροφή και θάνατο. Συγκεκριμένα, είναι γνωστό ότι η επέμβαση σε μεγάλα βάθη αυξάνει την πιθανότητα σεισμικών δονήσεων, πόσω μάλλον σε μία τόσο σεισμογενή περιοχή, όπως ο τόπος μας. Και τι να πει κανείς για τον πλούσιο υδροφόρο ορίζοντα της Ηπείρου που μπορεί ανά πάσα στιγμή να υποστεί σοβαρή ρύπανση (ο ποταμός Καλαμάς περνάει σε πολύ κοντινή απόσταση από το σημείο της εξόρυξης); Ποιος θα αναλάβει την ευθύνη αν ξαφνικά η περιοχή της Ζίτσας μετατραπεί σε κρανίου

τόπο; Τα ατυχήματα, είτε εργατικά, είτε στις εγκαταστάσεις και στα πεδία εξόρυξης, είναι συνηθισμένο φαινόμενο για τις πετρελαϊκές, οι οποίες πάντοτε την βγάζουν «καθαρή», κάτι που δεν θα ισχύει σε καμία περίπτωση και για τη Ζίτσα και την Ήπειρο ολόκληρη.
Τέλος, ο μύθος συνεχίζεται με το σημαντικότερο αφήγημα για την επιβίωση και αναπαραγωγή του ελληνικού κράτους, αυτό της γεωστρατηγικής αναβάθμισής του. θέλουν να μας πείσουν ότι οι εξορύξεις θα ενισχύσουν την γεωστρατηγική θέση της χώρας και θα την μετατρέψουν σε μία ισχυρή δύναμη στη Μεσόγειο και τα Βαλκάνια. Βέβαια, κοιτάζοντας κανείς τι γίνεται σε παγκόσμιο επίπεδο, όταν μια χώρα παράγει κι εξάγει υδρογονάνθρακες, είναι εύκολο να διαπιστώσει ότι το μόνο που της μένει στο τέλος είναι εντάσεις, διαμάχες και πόλεμος (π.χ. Βενεζουέλα, Λιβύη, Μέση Ανατολή). Η πρόσφατη εμπλοκή του ονόματος της Energean Oil & Gas στον πόλεμο του Ισραήλ κατά της Παλαιστίνης, αφού διαχειρίζεται πολλά από τα κοιτάσματα υδρογονανθράκων κοντά σε διαφιλονικούμενες περιοχές, θα έπρεπε να ταρακουνήσει και τους πλέον ευκολόπιστους.

Είναι προφανές ότι το ζήτημα των εξορύξεων για να παρουσιαστεί ελκυστικό, θα πρέπει να πλαισιωθεί απο ψέματα και μεγάλες ιδέες. Είναι προφανέστερο πως αν η περιοχή μας γίνει εξορυκτική ζώνη, θα καταστραφεί ανεπανόρθωτα. Όπως στο παρελθόν, έτσι και τώρα, η τοπική κοινωνία καλείται να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και να αποτελέσει εμπόδιο στα πλάνα των εταιρειών, του δήμου και της περιφέρειας. Όσο αυτοί προσπαθούν να κινηθούν μακριά απ’ τα φώτα της δημοσιότητας ή αφήνουν να εννοηθεί ότι δεν πρόκειται να προχωρήσει η επένδυση, άλλο τόσο οφείλουμε και εμείς να είμαστε σε εγρήγορση για να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας, οριζόντια και αμεσοδημοκρατικά και να καταστήσουμε σαφές ότι δεν θα τους αφήσουμε, γιατί απλούστατα κάθε ζήτημα τόσο μεγάλης σημασίας δεν μπορεί παρά να είναι ζήτημα κοινωνικό και οι κοινωνίες είναι οι μόνες αρμόδιες για να αποφασίσουν για το παρόν και το μέλλον τους.

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ – ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Ανακοίνωση της Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης για την εισβολή της αστυνομίας στην Σ.Θ.Ε το Σάββατο 16/3

ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΦΟΙΤΗΤ(ΡΙ)ΕΣ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ – ΜΟΝΟ ΜΠΑΤΣΟΙ ΚΑΙ ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ –

Σάββατο ηλιόλουστη μέρα-μεσημέρι. Στον Πλάτανο του Βιολογικού στήνεται μία συλλογική κουζίνα με διάφορες άλλες δράσεις επανοικειοποίησης των πανεπιστημιακών-δημόσιων χώρων. Αυτό στάθηκε ως η αφορμή να μπουκάρουνε κάθε λογής αστυνομικοί με τη συνοδεία ΕΚΑΜ μέσα στα πανεπιστήμια σπάζοντας ό,τι τους στέκονταν εμπόδιο.

Αποτέλεσμα; 49 συλληφθέντα άτομα που βρίσκονταν στον χώρο για την δημόσια εκδήλωση του συντονιστικού του Συλλόγου Φοιτητών Φυσικού, σπασμένες τζαμαρίες που βρέθηκαν στο διάβα των κατασταλτικών δυνάμεων και κατεστραμμένοι πανεπιστημιακοί χώροι. Όχι, τα τελευταία δεν ήταν κάποια εικόνα που άφησαν οι φοιτητ(ρι)ες έπειτα από 2 μήνες κατάληψης και αγώνα ενάντια στο νέο νομοσχέδιο για τα Ιδιωτικά Πανεπιστήμια. Αλλά ό,τι φθορά μέσα στο πανεπιστήμιο άφησαν οι αστυνομικές δυνάμεις που κατέφθασαν για να φροντίσουν την αποκαθήλωση της.. τάξης για να μην γίνει “κάποια φθορά”.

Με λίγα λόγια, μία Βιβλιοθήκη που κανονικά θα πρέπει να

αναρωτιόμαστε γιατί δεν έχει γίνει ακόμα, μετά από τόση διαφήμιση και φύλαξη που της ρίξανε και ποιες εργολαβίες τσέπωσαν πάλι τα ζεστά λεφτουδάκια, που κατά τα άλλα δεν υπάρχουν για άμεσες και βασικές παροχές στους/στις φοιτητ(ρι)ες, και παραμένει γκρεμισμένη και έρημη πίσω από λαμαρίνες. Αυτό και η συνάντηση ανθρώπων στάθηκαν ως λόγοι για να στηθεί μία ακόμα επίδειξη δύναμης εντός των πανεπιστημιακών χώρων από τις δυνάμεις κρατικής καταστολής και επιβολής.
Αν θέλετε να γίνει ακόμα πιο σουρεαλιστικό: Ο ίδιος ο Πρύτανης του Α.Π.Θ. τους κάλεσε για να μην γίνουν φθορές.
Κι αν θέλετε να φτάσει ακόμα παραπέρα: φτάσαμε στο σημείο μέσα στο φουαγιέ ενός πανεπιστημίου να μην επιτρέπεται και να απαγορεύεται να είναι οι φοιτητ(ρι)ες αλλά να κάθεται μία στρατιά από πάνοπλους αστυνομικούς με τις/τους φοιτητ(ρι)ες απέναντι κ εκτός του χώρου τους.

Αυτές είναι οι εικόνες των τελευταίων ημερών στο Α.Π.Θ. και συγκεκριμένα στην Σ.Θ.Ε. η οποία τελούσε υπό κατάληψη, όχι επειδή κάποια άτομα ή ομάδες τους ήρθε να την κάνουν, αλλά με απόφαση Συλλόγου Φοιτητών. Δηλαδή το πλέον αρμόδιο όργανο γι' αυτές τις αποφάσεις με την συμμετοχή των φοιτητ(ρι)ών της σχολής.

Ακόμη ένα επικοινωνιακό σόου επίδειξης δύναμης πάνω σε ζωές και σώματα φοιτητ(ρι)ών και μη, για να βγει και η ατζέντα του Κράτους.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες και στο πλευρό των συλληφθέντων και των φοιτητικών καταλήψεων που αγωνίζονται ενάντια στα σχέδια Κράτους και Κεφαλαίου.

Η αντίσταση απέναντι στην κρατική καταστολή στα πανεπιστήμια και το σύνθημα «ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ» συγκεντρώνει αυτή τη στιγμή όλους τους αγώνες ενάντια στην κυριαρχία και στην αναπαραγωγή σχέσεων εξουσίας, στην παραγωγή κατακερματισμένων και πλήρως αναλώσιμων εργαζόμενων, στην επιβολή μιας ζωής αβίωτης για τους αδύναμους, τις καταπιεσμένες, τους μετανάστες, στην ποινικοποίηση όσων σπάνε

τη σιωπή τους.

Το πρόταγμα για ένα Δημόσιο – Ελεύθερο – Κοινωνικό Πανεπιστήμιο συγκεντρώνει όλους τους αγώνες που αμφισβητούν και αρνούνται να παραδώσουν το μονοπώλιο των ζωών μας στην αγορά και στο Κράτος. Τους αγώνες για ανάσες ελευθερίας, μέσα στον κόσμο της καταπίεσης, της πατριαρχίας, της εκμετάλλευσης και της αδικίας. Τους αγώνες όπου βιώνεται η συλλογική απόφαση και νίκη και οι σχέσεις πλέκονται όχι ιεραρχικά αλλά στο πλαίσιο μίας διαρκούς επανανοηματοδότησης.

Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια που σκοτώνουν τη γνώση και ιδιωτικοποιούν τον δημόσιο χώρο, θα μείνουν στα χαρτιά.

Αντικατασταλτική Πορεία: Τρίτη 19/03, 20:00, Καμάρα

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Εκδήλωση/Συζήτηση με φοιτητ@ συμμετέχουν σε αυτόνομα/ελευθεριακά σχήματα σχολών της Αθήνας για την αποτίμηση και τις προοπτικές του αγώνα ενάντια στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Παρασκευή 23/3, στις 19.30, στον Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος «αλτάι»//Free Social Space "altai"

Ακολουθεί η θέση της συνέλευσης μας για το Πανεπιστήμιο:

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΤΙ ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΗΜΕΡΑ
ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟ–ΔΗΜΟΣΙΟ–ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΥΡΙΟ

Δεν μας ξενίζουν οι εξελίξεις σχετικά με την επικείμενη απόφαση του Κράτους για περισσότερο κατακερματισμό της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με την ίδρυση των ιδιωτικών πανεπιστημίων.
Η επιλογή αυτή της κυβέρνησης είναι απολύτως ιδεολογική αφού καμία αναγκαιότητα δεν παράγεται απο την πραγματικότητα προς αυτη την κατεύθυνση της ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων. Τι και αν το σύνταγμα (άρθρο 16) δεν το επιτρέπει; Ο Κυρίαρχος είναι πάνω από το σύνταγμα και παράγει το δίκαιο του Κυρίαρχου ανά πάσα στιγμή. Διαμέσου των προβλέψεων του άρθρου 28 του συντάγματος, που επιτρέπει την ενεργοποίηση διακρατικών συμφωνιών, επιδιώκει την αναγνώριση επενδύσεων ξένων πανεπιστημίων. Πάλι καλά που υπάρχει νομικό πρόσχημα, αν και δεν παραιτούνται και από την επιδίωξη αλλαγής του άρθρου 16.

Αν το Κράτος επέλεξε να επιτεθεί και να αποδιοργανώσει το Πανεπιστήμιο, διαλύοντας ένα ακόμη θεσμό του δημόσιου χώρου, έστω και ετερόνομο, εμείς θεωρούμε ότι είναι ευκαιρία για να ανοίξει μία ευρεία συζήτηση για την επανανοηματοδότηση του Πανεπιστημίου και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Για το Κράτος, το Πανεπιστήμιο είναι ένας δημόσιος χώρος που δε νοείται να μην είναι στην κυριαρχία του. Δε νοείται να αποτελεί σημείο ελευθερίας και οι «παράνομες» ενέργειες της αμφισβήτησης, της αντίστασης, του διαφορετικού που μπορεί να γεννιούνται εντός του, θα πρέπει να παταχθούν.

Το Πανεπιστήμιο θα πρέπει να τακτοποιηθεί ώστε να λειτουργήσει για τους αποκλειστικούς σκοπούς της εκπαίδευσης και του κέρδους.Ο δημόσιος χώρος έχει βαθιά πολιτική σημασία καθώς είναι ο χώρος όπου παράγεται η πολιτική των από κάτω, η αμφισβήτηση, η αντίσταση, η εξέγερση. Μόνιμη φροντίδα του

Κράτους είναι να κατακτήσει τον δημόσιο χώρο, είτε αστυνομοκρατώντας τον είτε ιδιωτικοποιώντας τον. Προς αυτή την κατεύθυνση οργανώνει διάφορες πολιτικές και τακτικές προκειμένου να επιτύχει μια καθολική περίφραξη όλων των δημόσιων χώρων.

Νέες περιφράξεις που οργανώνονται για τους σκοπούς του κέρδους, τον έλεγχο της συμπεριφοράς, τον αποκλεισμό από τον κοινωνικό χώρο και το οριστικό τέλος με την έννοια του δημόσιου. Και κάθε μορφή περίφραξης έχει ως στόχο να σιωπήσει η κριτική, αλλά και η οργάνωση της επιθυμίας για μία ζωή ελεύθερη.

Περιφράξεις για τους σκοπούς του κέρδους: Το βασικό εργαλείο του νεοφιλελευθερισμού ως μέρος του πολιτικοοικονομικού και ιδεολογικού σχεδίου για την αγοραία συναλλαγή ως βασικό σύστημα ηθικών αρχών είναι η δύναμη των κεντρικών θεσμών να προωθούν σχέδια εκχώρησης των δημόσιων πόρων στους ιδιώτες. Το πανεπιστήμιο ήδη από τον 19ο αιώνα, με την κυριαρχία της αστικής τάξης και τη βιομηχανική επανάσταση χάνει το νόημά του ως παραγωγός και πομπός της γνώσης και μετατρέπεται σε οικονομικός ρυθμιστής, καθώς αναπροσαρμόζεται στο καινούριο πλαίσιο του καπιταλισμού με την εισαγωγή του στον καταμερισμό. Τα προγράμματα σπουδών και η έρευνα εναρμονίζονται με τις απαιτήσεις της βιομηχανικής παραγωγής και εργασίας, η γνώση κατακερματίζεται συνεχώς και πλέον αντικαθίσταται από την δεξιότητα. Η αποξένωση του αντικειμένου από την γνώση και η αλλοτρίωση του ρόλου της ανώτατης παιδείας είναι τόσο βαθιά που το πανεπιστήμιο απογυμνώνεται από το αρχικό του νόημα και μετατρέπεται σε ένα στυγνό κέντρο παραγωγής πρόσκαιρης εξειδίκευσης με σκοπό την επαγγελματική κατάρτιση.

Το Κράτος, λοιπόν, ανέλαβε, και μέσω σειράς νομοθετικών και πρακτικών παρεμβάσεων προώθησε το Πανεπιστήμιο ως μέσο κατάρτισης εκπαιδεύοντας άμεσα τους φοιτητές και έμμεσα τους διδάσκοντες σύμφωνα με τις καπιταλιστικές απαιτήσεις. Οι νεοφιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις έστρωσαν το δρόμο για την πλήρη μετάβαση από την ανθρωποκεντρική θεώρηση της κοινωνίας και της

παιδείας στην εμπορευματοκεντρική.

Περιφράξεις για τον έλεγχο της συμπεριφοράς: Το πανεπιστήμιο στην Ελλάδα πιάνει το νήμα της αμφισβήτησης και συνδέεται με τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια μετά το Μάη του ’68. Η ριζοσπαστικοποίηση του ’60, με σημείο αναφοράς τα Ιουλιανά και η μαζική συμμετοχή της νεολαίας και των φοιτητ(ρι)ών στις κοινωνικές διεκδικήσεις με σημείο αιχμής το πολιτειακό, συνεχίζεται με τις δυναμικές αντιδικτατορικές ενέργειες στην περίοδο της Χούντας, φτάνοντας στο απόγειό του με την εξέγερση του Πολυτεχνείου το ’73. Έκτοτε το πανεπιστήμιο αποτελεί χώρο πολιτικοποίησης των φοιτητών με τη συμμετοχή τους σε ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες και μήτρα ανάδειξης ριζοσπαστικών κινημάτων.

Η ευθεία βολή κρότου λάμψης στον φοιτητή που αντιστέκεται σηματοδοτεί το οριστικό τέλος του πανεπιστημίου ως χώρου αμφισβήτησης και αντίστασης. Είναι η ίδια βολή που σκότωσε το ’65 τον Πέτρουλα και τον Γρηγορόπουλο το ’08. Η νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση είναι απόλυτη. Η επικράτησή της δεν συμβιβάζεται με την συνύπαρξη και απαιτεί την ολοκληρωτική εξάλειψη κάθε μη προσαρμόσιμου, πόσο μάλλον εναντιωτικού, θεσμού. Εγκαλεί, καταγγέλλει και επιτίθεται σε φοιτητ(ρι)ές και καθηγήτ(ρι)ες επειδή διαχρονικά αντιστέκονται και αμφισβητούν το αγοραίο πανεπιστήμιο και την παγίωση ενός συστήματος αναπαραγωγής άνισων σχέσεων.

Περίφραξη της κοινότητας: Η ολοκλήρωση του σχεδίου για την πλήρη ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων και το οριστικό τέλος τους ως δημόσιος χώρος πολιτικής αναπαραγωγής, αμφισβήτησης και αντίστασης ολοκληρώνεται με την περίφραξη της φοιτητικής κοινότητας και τη μονιμότητα των φυσικών εμποδίων εισόδου. Οι ασφαλίτες ελέγχουν τους/τις φοιτήτ(ρι)ες στις εισόδους, ενώ τα ΜΑΤ τους/τις συνοδεύουν μέχρι να μπουν στην αίθουσα για μάθημα. Στη συνέχεια αναμένονται οι φοιτητικές κάρτες, τα τουρνικέ, οι κάμερες και κάθε μηχανισμός ελέγχου για την εμπέδωση της κανονικότητας και αποτροπή έκφρασης του διαφορετικού.Η φυσική περίφραξη του δημόσιου χώρου είναι για

να αποτρέψει την κοινότητα από την χρήση του για πολιτικούς σκοπούς πέρα από την εργασία και την κατανάλωση.

Κάθε κίνηση της πανεπιστημιακής κοινότητας για εναντίωση στην επιχειρηματικοποίηση, εμπορευματοποίηση και την αλλοτρίωση ως αναπαραγωγή της κυρίαρχης κουλτούρας, από συζητήσεις μέχρι κινητοποιήσεις, είχε απέναντί της είτε τους κυριολεκτικούς φύλακες των πανεπιστημιακών πυλών, τις δυνάμεις καταστολής δηλαδή, είτε την ανελέητη προπαγάνδα από τα ΜΜΕ αλλά και τις καθηγητικές ελίτ που έχουν ταχθεί πλήρως με το τακτοποιημένο πανεπιστήμιο.Τα πανεπιστήμια αποτελούν τον τελευταίο χώρο του κινήματος για να οργανώνει τις αντιστάσεις του. Η επίθεση του κράτους είναι ολομέτωπη με τη συνεχή ανακατάληψη ζωτικών χώρων του ανταγωνιστικού κινήματος από τις δυνάμεις καταστολής και τη συρρίκνωση των ελεύθερων χώρων.

Οι εικόνες με τα ΜΑΤ στις πλατείες την περίοδο πριν και μετά την καραντίνα, οι εκκενώσεις καταλήψεων και κέντρων αγώνα, η προσαγωγή μελών σωματείων κατά τις παρεμβάσεις τους για εργατικές διεκδικήσεις, η ιδιωτικοποίηση του δημόσιου χώρου από τις παραλίες μέχρι τα δάση και τα πάρκα, ο πλήρης κρατικός έλεγχος του δημόσιου διαλόγου και των ΜΜΕ έχουν δημιουργήσει έναν ασφυκτικό κλοιό γύρω από την έκφραση της αντίρρησης και της κριτικής. Τα πανεπιστήμια αποτελούν έναν από τους τελευταίους σταθμούς που επιδιώκει η εξουσία να περάσει εξ’ ολοκλήρου στα χέρια της.

Για τους παραπάνω λόγους μιλάμε, ήδη από τους φοιτητικούς αγώνες του ‘06-‘07 ενάντια στο Νόμο-Πλαίσιο, για ένα Πανεπιστήμιο Ελεύθερο-Δημόσιο-Κοινωνικό. Ελεύθερο ακριβώς ως προς τους ταξικούς και χωροταξικούς φραγμούς όσον αφορά την πρόσβαση σ’ αυτό. Δημόσιο ως προς τον δημόσιο ζωτικό χώρο που διεκδικείται μέσα σ’ αυτόν από την κοινωνία και την κυριαρχία. Κοινωνικό ως προς τον παν-κοινωνικό χαρακτήρα της γνώσης και του πανεπιστημίου, ως ένα με το υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο και όχι σαν ένας οργανισμός αποκομμένος απ’ αυτό και τις ανάγκες του.

Η αντίσταση απέναντι στην κρατική καταστολή στα πανεπιστήμια και το σύνθημα «ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ» συγκεντρώνει αυτή τη στιγμή όλους τους αγώνες ενάντια στην κυριαρχία και στην αναπαραγωγή σχέσεων εξουσίας, στην παραγωγή κατακερματισμένων και πλήρως αναλώσιμων εργαζόμενων, στην επιβολή μιας ζωής αβίωτης για τους αδύναμους, τις καταπιεσμένες, τους μετανάστες, στην ποινικοποίηση όσων σπάνε τη σιωπή τους.

Το πρόταγμα για ένα Δημόσιο – Ελεύθερο – Κοινωνικό Πανεπιστήμιο συγκεντρώνει όλους τους αγώνες που αμφισβητούν και αρνούνται να παραδώσουν το μονοπώλιο των ζωών μας στην αγορά και στο Κράτος. Τους αγώνες για ανάσες ελευθερίας, μέσα στον κόσμο της καταπίεσης, της πατριαρχίας, της εκμετάλλευσης και της αδικίας. Τους αγώνες όπου βιώνεται η συλλογική απόφαση και νίκη και οι σχέσεις πλέκονται όχι ιεραρχικά αλλά στο πλαίσιο μίας διαρκούς επανανοηματοδότησης.

Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια που σκοτώνουν τη γνώση και ιδιωτικοποιούν τον δημόσιο χώρο, θα μείνουν στα χαρτιά.
ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 08/03 ΟΛΟΙ/ΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΤΙ ΔΗΜΟΣΙΟ

ΣΗΜΕΡΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟ-ΔΗΜΟΣΙΟ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΥΡΙΟ (ΑΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ)

“Το σχέδιο “Βιβλιοθήκη”, λοιπόν, και το δίλλημα “ή με τις βαριοπούλες ή με τις βιβλιοθήκες” αντανακλά την νεοφιλελευθεροποίηση του δημόσιου χώρου, η οποία προωθείται από το ίδιο το κράτος και ενεργεί δήθεν για το δημόσιο συμφέρον. Αντανακλά τις νέες περιφράξεις που οργανώνονται για τους σκοπούς του κέρδους, τον έλεγχο της συμπεριφοράς, τον αποκλεισμό από τον κοινωνικό χώρο και το οριστικό τέλος με την έννοια του δημόσιου. Και κάθε μορφή περίφραξης έχει ως στόχο να σιωπήσει η κριτική αλλά και η οργάνωση της επιθυμίας για μία ζωή ελεύθερη.“

Μάιος 2022, Θεσσαλονίκη

Ότι δεν ολοκληρώθηκε την τελευταία 2θετία, έρχεται τώρα με το νέο νομοσχέδιο με το ειρωνικό, όπως πάντα, όνομα “Ελεύθερο Πανεπιστήμιο”. Η εντεινόμενη καταστολή και η μεταφορά ολόκληρων αστυνομικών τμημάτων μέσα στους πανεπιστημιακούς χώρους με δήθεν αφήγημα την πάταξη κάποιας ανομίας, δεν ήταν κάτι άλλο παρά η προετοιμασία για την επιχείρηση “τακτοποίησης” του Πανεπιστημίου. Μία “απελευθέρωση” των πανεπιστημίων, έπειτα από την επιτυχία της απελευθέρωσης από την “ανομία”, που προσδοκά να παρακάμψει το άρθρο 16, με την ίδρυση και εξίσωση κολλεγίων και ξένων ιδρυμάτων. Άλλωστε ξέρουμε και από την εμπειρία στην Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση τι πάει να πει ιδιωτική Παιδεία και με τι κόστος από τα λεγόμενα Φροντιστήρια.

Η ολοένα και εντονότερη σμίκρυνση της όποιας κρατικής χρηματοδότησης έχει περικλύσει κάθε τομέα εντός των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων στον αποκλειστικό στόχο της χρηματοδότησης τους με οποιοδήποτε μέσο. Αυτό σημαίνει αυτόματα υψηλότερο κόστος φοίτησης, κλείσιμο κτιριακών υποδομών και εργαστηρίων, έρευνες μονάχα για εταιρείες κατά παραγγελία με φθηνή-απλήρωτη εργασία, ολοένα και πιο αυξημένα δίδακτρα σε μεταπτυχιακά προγράμματα που σε συνδυασμό με τις

απαιτήσεις της αγοράς εργασίας αφήνει αρκετούς/ές πτυχιούχους/ες έκθετους στην ανεργία και στην επισφάλεια. Ενώ, παράλληλα, ο χαρακτήρας της γνώσης που παράγεται γίνεται όλο και περισσότερο αποστειρωμένος από κάθε κριτική σκέψη.
Η Εκπαιδευτική αναδιάρθρωση έρχεται να μας υπενθυμίσει πόσο σημαντικό πεδίο αγώνα είναι τα Πανεπιστήμια και η Εκπαίδευση. Από τους μαζικούς φοιτητικούς αγώνες και τις καταλήψεις ενάντια στον Νόμο-Πλαίσιο το ’05-’06, μέχρι και τις μεγαλειώδεις διαδηλώσεις και κινήσεις αντίστασης, πριν 2 χρόνια στη θεσσαλονίκη, ενάντια στο Νόμο Κ-Χ και την είσοδο των ΟΠΠΙ στα πανεπιστήμια. Ένα νομοσχέδιο του οποίου την συνέχεια την βλέπουμε σήμερα μπροστά μας. Με τους αγώνες αυτούς να αποτελούν την απόδειξη πως μονάχα μέσα από συλλογικούς-αδιαμεσολάβητους αγώνες, δεν θα εφαρμοστούν οι ονειρώξεις της Εξουσίας μέσα από το καινούργιο Νομοσχέδιο.
Και η κατάργηση του Ασύλου και η είσοδος των μπάτσων στους Πανεπιστημιακούς χώρους ήρθαν ακριβώς γι’ αυτό: για την καταστολή των Αντιστάσεων και την περίφραξη της Εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης.
Για τους παραπάνω λόγους μιλάμε, ήδη από τους φοιτητικούς αγώνες του 2005/2006 ενάντια στο Νόμο-Πλαίσιο, για ένα Πανεπιστήμιο Ελεύθερο-Δημόσιο-Κοινωνικό. Ελεύθερο ακριβώς ως προς τους ταξικούς και χωροταξικούς φραγμούς όσον αφορά την πρόσβαση σ’ αυτό. Δημόσιο, όχι με την κρατική νοηματοδότηση που έχει πάρει σήμερα η λέξη, αλλά ως προς τον δημόσιο ζωτικό χώρο που που διεκδικείται μέσα σ’ αυτόν από την κοινωνία και την κυριαρχία. Κοινωνικό ως προς τον παν-κοινωνικό χαρακτήρα της γνώσης και του πανεπιστημίου ως ένα με το υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο και όχι σαν ένας οργανισμός αποκομμένος απ’ αυτό και τις ανάγκες του.

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΜΠΑΤΣΟΥΣ, ΕΡΓΟΛΑΒΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΙ-ΑΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΉ ΚΊΝΗΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΊΚΗΣ

ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΣΦΥΚΤΙΚΟ ΚΛΟΙΟ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΣΤΕΡΕΙ ΑΝΑΣΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΚΡΩΝΕΙ ΤΙΣ ΥΠΑΡΞΕΙΣ ΜΑΣ – ΠΟΡΕΙΑ 8 ΜΑΡΤΗ(ΑΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ)

Μέρα με τη μέρα απαριθμούμε ολοένα και περισσότερες γυναίκες, θηλυκότητες και τρανς άτομα ανά τον κόσμο που δίνουν την δική τους μάχη απέναντι σε πατριαρχικές και εξουσιαστικές συμπεριφορές στις διαπροσωπικές τους σχέσεις, στην δουλειά τους, στο σπίτι τους και στους δρόμους. Από τις πορείες για τις γυναικοκτονίες και τους βιασμούς από δυνάμεις καταστολής στην Λατινική Αμερική μέχρι και την εμφάνιση και άνθιση του #MeToo εν μέσω εγκλεισμού την περίοδο της πανδημίας και του εξεγερσιακού φεμινιστικού αγώνα στο Ιράν με κεντρικό σύνθημα “Γυναίκα-Ζωή-Ελευθερία”, είναι εμφανές πως θηλυκότητες διεκδικούν τον χώρο τους και την ελευθερία τους, για μια ζωή δίχως φόβο και καταπίεση.
Στην εγχώρια πραγματικότητα, ενώ διεκδικούμε ανάσες ελευθερίας και μέσα απο καθημερινούς αγώνες απαιτούμε τον κοινό μας χώρο ώστε να μπορούμε να συνυπάρξουμε ελεύθερα, κυριαρχεί η εξής συνθήκη: ολόκληρα κυκλώματα μαστροπείας μεταναστριών και ανηλίκων συγκαλύπτονται απο Κράτος και καθεστωτικά ΜΜΕ, συνδικαλιστής μπάτσος να δίνει συμβουλές σε γυναικοκτόνους μπας και “πέσουν στα χαμηλά”, γυναικοκτονίες βαπτίζονται ως «εγκλήματα πάθους», φεμινιστικές πορείες καταστέλλονται από το κράτος, ποινές “χάδια” αποδίδονται σε (παιδο)βιαστές ή αθωώνονται, γυναίκες βιάζονται μέσα σε αστυνομικά τμήματα, γίνονται παρενοχλήσεις στους χώρους εργασίας, τρανς άτομα βιώνουν ρητορική μίσους και τον αποκλεισμό, ακόμα και στα νοσοκομεία, ενώ ταυτόχρονα αντιμετωπίζουν τον τρανσφοβικό οχετό της ελληνικής κοινωνίας. Ψηφίζεται το νομοσχέδιο της υποχρεωτικής συνεπιμέλειας από το κράτος και η εκκλησία σπέρνει τον σκοταδισμό ρητορεύοντας πως η άμβλωση είναι πράξη

εγκληματική. Κι αυτά είναι λίγα μόνο ενδεικτικά παραδείγματα της καθημερινότητας που βιώνουμε ως γυναίκες ,θηλυκότητες, τρανς και μη δυαδικά άτομα μέσα στον πατριαρχικό ζόφο της κοινωνίας αυτής.
Για αυτούς, λοιπόν, και για άλλους χίλιους λόγους η αντίσταση απέναντι στο πατριαρχικό εξουσιαστικό σύστημα και η συλλογικοποίηση των αναγκών μας στις γειτονιές μας και στις κοινότητες μας είναι μονόδρομος. Ας συνειδητοποιήσουμε πως ενωμένες/α μπορούμε να κάνουμε πολλά, να δημιουργήσουμε, να αλληλοστηριχθούμε, και να βοηθήσουμε η μία το άλλο.
Αντιλαμβανόμαστε την χρησιμότητα που μπορεί να έχει μια καταγγελία, ωστόσο δεν μπορούμε να επαναπαυόμαστε σε αυτό, ούτε να θεωρούμε πως έτσι θα τσακίσουμε την πατριαρχία καθώς αναγνωρίζουμε πως τα δικαστήρια σε αρκετές περιπτώσεις αποτελούν έναν αφιλόξενο χώρο για εμάς. Πολλές από εμάς, επίσης, έχουμε έρθει αντιμέτωπες με τον υποτιμητικό τρόπο που μας αντιμετωπίζει η αστυνομία σε περιπτώσεις καταγγελίας αλλά και με την αρχειοθέτηση καταγγελιών που ξαφνικά εξαφανίζονται ή, πιο συγκεκριμένα, απαξιώνονται. Η δημιουργία ισχυρού δικτύου-κοινότητας-αντίστασης στις γειτονιές μας θα πρέπει να είναι ο μοναδικός σκοπός καθώς ό,τι έχουμε στην πραγματικότητα είναι η μία την άλλη. Αναγκαία είναι επίσης η άμεση δημιουργία οριζόντιων και αυτοοργανωμένων δομών σε επίπεδο γειτονιάς, που θα σέβεται τα έμφυλα χαρακτηριστικά μας και θα μας αγκαλιάζει όλες/α, στηρίζοντας έμπρακτα τα επιζώντα και τα θύματα έμφυλης/ενδοοικογενειακής βίας.
Ας αμφισβητήσουμε συλλογικά τα κατάλοιπα που μας διέπουν και ας διεκδικήσουμε τους δικούς μας όρους, δυναμώνοντας τις αντιστάσεις μας ενάντια σε κάθε εξουσιαστική λογική που προσπαθεί να επιβληθεί στα σώματα μας ώστε να κατακτήσουμε έναν κοινό τόπο όπου όλα θα είμαστε απαλλαγμένα από κάθε μορφή πατριαρχικής εξουσίας που μας εξουθενώνει καθημερινά.
Συναντιόμαστε, λοιπόν, στους δρόμους, στις πλατείες και στις γειτονιές όλες και όλα μαζί για να τσακίσουμε τα θεμέλια της πατριαρχίας και του εξουσιαστικού συστήματος που την συντηρεί, το ένα δίπλα στην άλλη. Γιατί δεν μπορεί να υπάρξει κοινός τόπος αν δεν τον δημιουργήσουμε εμείς εκεί που πρέπει: **Στους δρόμους!**
Κάλεσμα για φεμινιστική πορεία 08/03 στις 18.00 Καμάρα
ΟΛΕΣ/Α ΜΑΖΙ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ
ΟΙ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΜΕΤΡΑΝΕ

Στηρίζουμε τα φεμινιστικά μπλοκ
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Καταγγελιά για την καταστολή της διαμαρτυριάς στα □□□□□□□□’□ – Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Καταδικάζουμε την υπέρμετρη χρήση βίας κατά των διαδηλωτριών και διαδηλωτών της συλλογικότητας «Μητέρες κατά της Γενοκτονίας», για την παρέμβαση αποκλεισμού των McDonalds στο Σύνταγμα, το Σάββατο 10.2.2024, με τη συμμετοχή και άλλων συλλογικοτήτων και ατόμων. Η δράση αποκλεισμού είχε ως στόχο να αναδειχθεί η συμμετοχή του κολοσσού στη συνεχιζόμενη σφαγή στη Γάζα, με την δωρεάν προσφορά πάνω από 100,000 γευμάτων και αναψυκτικών στον Ισραηλινό στρατό ως ανταμοιβή για την γενοκτονικού τύπου δολοφονία περισσότερων από 27,000 Παλαιστίνιων μέχρι σήμερα (εκ των οποίων τα 10.000 είναι παιδιά).
Οι σκηνές ωμότητας που είδαμε να εκτυλίσσονται δεν είναι για εμάς κάτι καινούριο, ούτε και μη αναμενόμενο. Ο ρόλος του Κράτους είναι ένας: να καταστέλλει και να υποτάξει. Η εξίσωση ωστόσο της πολιτικής της Ελλάδας με τις τακτικές του ολοκληρωτικού πλέον όπως έχει εξελιχθεί, βάρβαρου και εξαιρετικά στατιωτικοποιημένου κράτους του Ισραήλ δε μπορεί να μείνει αναπάντητη. Η επίθεση του Κράτους στην κοινωνία έχει ξεκινήσει εδώ και καιρό περιορίζοντας συνεχώς τις ελευθερίες μας. Τα ΜΑΤ εισβάλλουν σε εξώσεις σπιτιών, στα πάρκα, στα πανεπιστήμια. Το Ποινικό Δίκαιο του εχθρού, μέσα από τις αλλεπάλληλες τροποποιήσεις του Π.Κ, ισχυροποιείται και γίνεται το μοναδικό πολιτικό εργαλείο του Κράτους για την πλήρη υποταγή της κοινωνίας στο τώρα αλλά και στην αντιμετώπιση των μελλοντικών εξελίξεων. Οι ελεύθεροι χώροι περιφράσσονται και κάθε αντίδραση και νόμιμη διαμαρτυρία καταστέλλεται με

αλόγιστη χρήση βίας.
Δεν θα καταφέρουν ωστόσο να καταπνίξουν τις φωνές μας. Τα κινήματα δεν περιορίζονται με τη βία, αλλά διογκώνονται.

Θα μας βρουν μπροστά τους!
– Να σταματήσει τώρα η σφαγή στη Γάζα!
– Λευτεριά στην Παλαιστίνη από την κατοχή που έχει επιβάλλει ο στρατός του Κράτους του Ισραήλ!
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Κείμενο υπογραφών αποφοίτων νομικής σχολής Κομοτηνής για την εισβολή των ΜΑΤ στη Σχολή, τη Δευτέρα, 5/2

Όλες και όλοι εμείς, απόφοιτες και απόφοιτοι της Νομικής Κομοτηνής, με ανατριχίλα και οργή παρακολουθήσαμε στις 5 Φεβρουαρίου 2024, πάνοπλους αστυνομικούς των ΜΑΤ, να εισβάλλουν στην Νομική Σχολή του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης στην Κομοτηνή- στη σχολή μας!

Ο στόχος τους ήταν να διαλύσουν βίαια την κατάληψη, που πραγματοποιούν οι φοιτήτριες και οι φοιτητές του τμήματος, ενάντια στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, στο πλαίσιο των κινητοποιήσεων που αυξάνονται και οξύνονται σε όλη τη χώρα

Η κατάληψη, μέσο αγώνα και πίεσης διαχρονικά, αποφασίσθηκε από τα δημοκρατικά όργανα των φοιτητών/τριων της Νομικής ΔΠΘ (δηλαδή τη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Φοιτητών -Κώστας Βάρναλης) μέσα από τις προβλεπόμενες διαδικασίες και πλειοψηφίες.

Τα μέσα αγώνα, αλλά κυρίως οι ίδιες οι ιδέες των παιδιών αυτών που αγωνίζονται, βλέπουμε να αποτελούν κόκκινο πανί για την

κυβέρνηση, την αστυνομία αλλά και τις πρυτανικές και κοσμητορικές αρχές του ΔΠΘ.

Οι εικόνες της Νομικής Σχολής της Κομοτηνής γεμάτης με ένστολους που τρομοκρατούν και χτυπάνε φοιτήτριες και φοιτητές, μας γεμίζει οργή και μας θυμίζει τρομακτικά, τη Χούντα. Η κυβέρνηση είναι φανερό πια, ότι εχθρεύεται την κοινωνία και την φοιτητική κοινότητα και επιδιώκει να την φιμώσει, καθιστώντας μία ιστορική σχολή, θέατρο βιαιοτήτων και αυταρχικότητας.

Ο σκοπός τους είναι σαφής: να μετατρέψουν το δημόσιο δωρεάν Πανεπιστήμιο σε επιχείρηση, τους φοιτητές σε πελάτες και τη μόρφωση σε εμπόρευμα.

Για όλες αυτές τις εικόνες ντροπής και μίσους που παρακολουθήσαμε, υπεύθυνοι είναι ο κοσμήτορας της Νομικής, Μιχάλης Χρυσομάλλης, ο πρύτανης του ΔΠΘ Φώτης Μάρης και η κυβέρνηση της ΝΔ.

Στεκόμαστε ολόψυχα στο πλευρό των φοιτητών και των φοιτητριών της Νομικής Σχολής της Κομοτηνής και των υπόλοιπων τμημάτων του ΔΠΘ, που συνεχίζουν να αντιστέκονται στη βαρβαρότητα.

Κάτω τα χέρια σας από τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσές μας.

8/2/2024, οι υπογράφουσες/οντες απόφοιτες/οι της Νομικής ΔΠΘ

Όνομα Επίθετο Έτος Εισαγωγής Πόλη

Κλεία Ανδρικοπούλου 2006 Αθήνα
Αντώνης Αντωνιάδης 2008 Αθήνα
Ιωάννης – Νικόλαος Αντωνίου 2004 Βόλος
Βασιλεία Αρκούδη 2014 Θεσσαλονίκη
Δημήτρης Αρκούδης 2011 Θεσσαλονίκη
Νίκος Αυγουστίδης 2003 Λάρισα

Αβραάμ Βαμβακάς 1999 Θεσσαλονίκη
Δημήτρης Βαρελτζής 2010 Αθήνα

Θωμάς Γεώργιου 2005 Αθήνα
Αναστασία Γκόνη-Καραμπότσου2013 Αθήνα
Γεώργιος Δαλκίδης 2001 Αθήνα
Ιωάννα Δαμβούνη 2010 Αθηνα
Κωνσταντίνα Δελογιάννη 2012 Πάτρα
Γωγώ Δελογιάννη 2004 Αθήνα
Σπυρος Δριγκόπουλος 2003 Ιωάννινα
Νικόλαος Εικοσιπεντάρης 2011 Θεσσαλονίκη
Ηλέκτρα Εμμανουηλίδου 2001 Θεσσαλονίκη
Μαριλένα Ευσταθιάδη 2012 Ιωάννινα
Παναγιωτα Ιωαννιδου 2005 Θεσσαλονίκη
Κωνσταντίνα Καλαμάτα 2013 Αθήνα
Αναστασία Καλαντζή 2000 Αθήνα
Ολυμπία Καλτσά 2008 Αθήνα
Χαρά Καμπάνταη 2015 Αθήνα
Μαρια Καμπύλη 2010 Αθήνα
Μαρία Καραμάνη 2012 Ιωάννινα
Παναγιώτα Καραπαναγιωτίδου 1999 Αθήνα
Βασίλης Καραπάνος 2010 Ιωάννινα
Δανάη Κασίμη 2005 Κομοτηνή
Βασιλική Κατιντσάρου 1998 Περιστέρι
Αναστασία Κατσανεβάκη 1997 Χανιά
Ελλη Καυκιά 2003 Μαρούσι
Χρήστος Κιούλος 2000 Αθήνα
Παναγιώτης Κολοβός 2005 Αθήνα
Μαρία Κοτσώνη 2009 Πάτρα
Ελμινα Κουκη 2006 Αθήνα
Μελίνα Κούμπου 2013 Αθήνα
Όλγα Κουμπούρη 2011 Αθήνα
Ελβίρα Κουρτέση 2012 Αθήνα
Αγγελική Κουφάκη 2013 Αθήνα
Σοφία Κυριακίδου 2008 Αθήνα
Ειρήνη Αικατερίνη Κωνσταντοπούλου 2008 Αθήνα
Αγγελική Κωστάρα 2007 Κόρινθος
Γιώργος Λαγγουρετος 1989 Αθήνα
Χρηστος Λαμπακης 2001 θεσσαλονίκη
Μαρία Λέργου 2000 Κομοτηνή

Μυρτώ Λέτσου 2003 Κομοτηνή
Μιχαήλ Λιοκούρας 1995 Αθήνα
Άννα Μαγκλάρη 2003 Καισαριανή
Κατερινα Μανουσου Αλεξιου 2012 Αθηνα
Μαριαννα Μαραγκουδακη 2010 Αθηνα
Αλεξία Μαυρουδή 2003 Αθήνα
Έφη Μουγκαράκη 1997 Κομοτηνή
Αγγελος Μουρσελας 2006 Αθηνα
Κωνσταντίνος Μουχλιανίτης 2005 Αθήνα
Παναγιωτης Μουχτερος 2000 Κομοτηνή
Στέργιος Μπιζτούνας 2014 Αθήνα
Ελένη Μπολιουδάκη 2010 Χανιά
Αικατερίνη Μπόμπορα 2005 Αθήνα

Μαρία Μποτση 2006 Αθήνα
Ευφροσυνη Μπουσλη 1996 Κομοτηνή
Δημήτρης Μουζάκης 2001 Αθήνα
Γεωργία Νεοφύτου 2007 Αθήνα
Χαρά Νιανιόγλου 2002 Αθήνα
Θωμάς Νικολακόπουλος 2010 Αθήνα
Ελισσάβετ Νικολακοπούλου 1999 Πάτρα
Αθηνά Νταβασίλη 2010 Αθήνα
Σωτήρης Ντρίτσος 2013 Αθήνα
Γεωργία Παλαιολόγου 2005 Αθήνα
Χρυσούλα Πάντου 2009 Αθήνα
Πέτρος Παπαδόπουλος 2009 Άρτα
Πατρίκιος Πατρικουνάκος 2004 Αθήνα
Κωνσταντινα Περεντη 2013 Αθήνα
Λεωνίδας Πολύμερος 2011 Αθήνα
Αλεξάνδρα – Ορσαλία Πολυχρόνη 2009 Αθήνα
Γιωργος Πρέντζας 1998 Πατρα
Ελευθερία Ρηγοπούλου 2014 Σάμος
Γιάννης Ροδόπουλος 1997 Βρυξέλλες
Γεωργία Ρουμπέα 2006 Καλαμάτα
Ισιδώρα Ρώμα 1998 Κερατέα
Ιουλία Ρώση 2013 Τρίκαλα
Πηνελοπη Σακελλαρη 2013 Κομοτηνή

Σοφία Σαμαρά 2011 Θεσσαλονίκη
Γεωργία Σαραμαντα 2003 Αθήνα
Βασιλική-Ιωάννα Σαραμαντη 2013 Αθήνα
Γεώργιος Σάρλης 2001 Αθήνα
Ειρήνη Σιοζιου 2003 Ιωαννινα
Κωνσταντίνα Σκιαδαρέση 2003 Αθήνα
Βαγγέλης Σταθόπουλος 1983 Αθήνα
Αικατερίνη Στάμου 2003 Αθήνα
Κατερίνα Σταυροπούλου 2002 Λάρισα
Γιώργος Στουραϊτης 1977 Αθήνα
Μαρία Συκαρά 2011 Αθήνα
Ανάργυρος Συρίγος 2010 Πειραιάς
Δάφνη Σφέτσα 2001 Αθηνα
Μαρια Τζανετου 2009 Αθήνα
Αικατερίνη Τζιαφέτα 2006 Βόλος
Σπύρος Τζουανόπουλος 2003 Αθήνα
Αλέξανδρος Τζούμας 2008 Κομοτηνή
Βασιλικη Τολιδου 2012 Λυων
Βαγγέλης Τριμπονιας 1991 Αθήνα
Γιώργος Τσες 2010 Αθήνα
Βάσω Τσιμπίδα 2001 Αθήνα
Σοφια Υψηλάντη 2003 Χαλκίδα
Στυλιανός Φαζάκης 1997 Πειραιάς
Ηλιάνα Χατζημήτρου 2011 Αθήνα
Γιάννης Χούπας 2000 Ηράκλειο

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΟΜΕΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ

ΕΠΑΝΕΝΤΑΞΗΣ

Το νέο νομοσχέδιο που έχει εξαγγείλει το υπουργείο υγείας αναφορικά με τον τομέα της πρόληψης και αντιμετώπισης των εξαρτήσεων, έχει πυροδοτήσει πλήθος κινητοποιήσεων από τους εργαζομένους, τους χρήστες των υπηρεσιών και τις οικογένειες αυτών. Συνοπτικά, το νομοσχέδιο προβλέπει τη συγχώνευση όλων των φορέων : ΚΕΘΕΑ, ΟΚΑΝΑ, 18ΑΝΩ κ.α, σε έναν κεντρικό φορέα, τον ΕΟΠΑΕ (Εθνικός Οργανισμός Πρόληψης και Αντιμετώπισης των Εξαρτήσεων), ο οποίος θα αποτελεί Ν.Π.Ι.Δ. δηλαδή νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Δηλαδή, το σύνολο των διαφορετικών, δημοσίων και τοπικών δομών, που ασχολούνται με την παροχή βοήθειας για τις εξαρτήσεις θα υπάγονται σε ένα κεντρικό, γραφειοκρατικό και ελεγχόμενο από ιδιώτες φορέα.
Το σχέδιο αυτό, το οποίο έρχεται μετά τη θεσμοθέτηση της κατάργησης του αυτοδιοίκητου του ΚΕΘΕΑ, επιχειρεί την διάλυση των υπαρχόντων θεραπευτικών δομών και τον πλήρη κρατικό έλεγχο σε αυτές. Οι υπάρχουσες δομές παρά τη διαρκή υποχρηματοδότηση και υποστελέχωση τους, προσφέρουν ένα πλήθος θεραπευτικών επιλογών και προσεγγίσεων, βάσει των οποίων μπορεί ελεύθερα οποιοσδήποτε χρήστης να ζητήσει βοήθεια ανάλογα με τις ανάγκες και επιθυμίες του. Με τον ΕΟΠΑΕ, καταργείται η ελεύθερη επιλογή προγράμματος από όσους το έχουν ανάγκη και αντ αυτού, μια ειδική επιτροπή γραφειοκρατών θα παραπέμπει το άτομο όπου κρίνει αυτή. Με τον τρόπο αυτό, προχωράει περαιτέρω η αντιμετώπιση των χρηστών ως αρρώστων, χωρίς δικαίωμα επιλογής και συνδιαμόρφωσης της θεραπείας τους, αφαιρώντας την κοινωνική διάσταση της απεξάρτησης, γεγονός βαθιά αντιεπιστημονικό όπως δηλώνουν και οι εργαζόμενοι.
Η αποκεντρωμένη και ανθρωποκεντρική προσέγγιση που ακολουθείται -με όσα εμπόδια και ανεπάρκειες έχει-, θα αντικατασταθεί από ένα νεοφιλελεύθερο, νοσοκομειακό μοντέλο που βλέπει τους χρήστες σαν ποσοστά, που το μόνο που χρειάζονται είναι τα κατάλληλα logistics. Παράλληλα, με τη συγχώνευση αυτή, η κυβέρνηση επιχειρεί την εξαφάνιση ως οντότητες, ιστορικών δομών απεξάρτησης, όπως ο ΟΚΑΝΑ και το 18ΑΝΩ, που μεσα από μια μακρόχρονη πορεία στον χώρο έχουν γίνει κυριολεκτικά συνώνυμο της στήριξης και σωτηρίας από πολύ δύσκολες καταστάσεις, πολλών ανθρώπων που τους χρειάστηκαν και βρήκαν μεσα από κει δύναμη και νόημα να συνεχίσουν τις ζωές τους, αποφασίζοντας μόνοι τους πότε θα πάνε και τι βοήθεια

χρειάζονται. Τέλος, τόσο η ίδρυση του ΕΟΠΑΕ ως ιδιωτικό πρόσωπο, αλλά και οι ανεπάρκειες στις δομές απεξάρτησης,που θα προκύψουν κυρίως στην επαρχία, θα ανοίξουν ρητά τον δρόμο στην περαιτέρω ιδιωτικοποίηση και της ψυχικης υγείας όπως προτρέπει και το νομοσχέδιο. Ενισχύει δηλαδή, τους ταξικούς φραγμούς και στοχεύει να βγάλει κέρδος από τα ήδη ταξικά αποκλεισμένα και εξαθλιωμένα άτομα, όπως είναι οι χρήστες και οι οικογένειές τους.

Το νομοσχέδιο αυτό, αποτελεί μία ακόμα περίπτωση που το κράτος είναι πρόθυμο να σαρώσει κάθε τι δημόσιο και κοινωνικό προς όφελος των ιδιωτών, αγνοώντας πλήρως τις κοινωνικές ανάγκες και τις αντιρρήσεις των άμεσα εμπλεκομένων. Αποφασίζουν να διαλύσουν το έργο και την παροχή φροντίδας, για την απεξάρτηση, ενός βαθιού κοινωνικού προβλήματος, οι υπουργοί σκουπίδια χρυσοχοΐδης και άδωνις διορίζοντας διευθυντές-κηφήνες να διαχειρίζονται τις τύχες βασανισμένων ανθρώπων και των οικογενειών τους και τον κόπο και την προσφορά προσωπικού και εθελοντών

.

Ζούμε σε μια χώρα που οι εξαρτήσεις σε τζόγο, αλκοόλ και ναρκωτικές ουσίες αφορούν μεγάλο μέρος της κοινωνικής βάσης. Συνθήκη η οποία όπως φαίνεται, εντάθηκε την περίοδο της καραντίνας και των κρατικών απαγορεύσεων. Οι στοιχηματικές εταιρείες από τη μια , οι οποίες πλουτίζουν συνεχώς,

ανελίσσονται σε σημαντικούς παίκτες του εγχώριου κεφαλαίου κάνοντας μάλιστα πολυδιαφημισμένο κοινωνικό έργο και εξαγωγή των υπηρεσιών τους στο εξωτερικό και τα κυκλώματα διακίνησης ναρκωτικών από την άλλη, να σχετίζονται ολοένα και περισσότερο με μεγαλοστελέχη της ελ ας, δημιουργώντας ισχυρούς μαφιόζικους παρακρατικούς μηχανισμούς, που σκοτώνονται σχεδόν καθημερινά στους δρόμους. Έτσι η διάλυση της απεξάρτησης και το σπρώξιμο των χρηστών σε ιδιώτες και σε αποκλειστικά νοσοκομειακές θεραπείες με υποκατάστατα, συμπληρώνει ένα ακόμα καθεστώς καταστολής, αυτή τη φορά φαρμακευτικής. Το κράτος θέλει πολίτες υπηκόους που θα τζογαρουν τα ψίχουλα που παίρνουν για μισθό ενώ κάθονται αποχαυνωμένοι στον καναπέ τους. Άλλωστε για αυτούς, όποιος δεν παράγει κέρδος, είναι πιο αδύναμος ,είναι τοξικοεξαρτημένη, οροθετικός, χωρίς χαρτιά, δεν έχει και πολλή αξία. Η επίθεση στην απεξάρτηση ακόμα είναι μια ακόμα επίθεση στην κοινωνική βάση. Για να αυξήσουν τα κέρδη τους, καταστρέφουν μια ακόμα φορά τις ζωές μας. Χρέος μας να τους γίνουμε εμπόδια.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΤΩΝ ΤΩΝ ΔΟΜΩΝ ΑΠΕΞΆΡΤΗΣΗΣ

Χειρονομία-Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Εκδήλωση/Συζήτηση : Η κοινωνική Εργασία υπερασπίζετε το δικαίωμα στην υγεία – Κυριακή 28/1|18:30 στον Ε.Κ.Χ “αλτάι”

Μέσα σε μία περίοδο πολλαπλών και πα Μέσα σε μία περίοδο πολλαπλών και παρατεταμένων κρίσεων, του καπιταλιστικού κοινωνικοοικονομικού συστήματος, τόσο διεθνώς όσο και στην Ελλάδα (πολιτικές λιτότητας, μνημόνια, υγειονομική κρίση της

Covid-19, κλιματική, καταστροφή κ.ο.κ.) οι πολιτικές υγείας στην Ελλάδα, φαίνεται να εγκαθιδρύουν σημαντικές διαρθρωτικές ανισότητες και να μετατρέπουν ευρύτερα την Υγεία από ένα κοινωνικό δικαίωμα σε υπηρεσίες που έχουν στο επίκεντρο τους το κέρδος.

Συγκεκριμένα σε σχέση με την Ψυχική Υγεία και την Απεξάρτηση σε αντιδιαστολή με τις σχετικές μελέτες στην Ελλάδα, την εμπειρία από τις κοινωνικές υπηρεσίες, αλλά και τις επισημάνσεις του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για τη ραγδαία αύξηση των προβλημάτων ψυχικής υγείας και εξάρτησης με την ταυτόχρονη ύπαρξη σημαντικών αποκλεισμών από τις αντίστοιχες υπηρεσίες, το Υπουργείο Υγείας προχωρά σε πλήρη αποδυνάμωση, κατακερματισμό και σε ιδιωτικοποίηση των σημαντικότερων φορέων ΨΥ και απεξάρτησης στην Ελλάδα έως σήμερα.

Λίγο καιρό πριν γνωστοποιήθηκε από το Υπουργείο Υγείας ένα νέο νομοσχέδιο που πρόκειται να τεθεί προς διαβούλευση το επόμενο διάστημα, που εάν ψηφιστεί και υλοποιηθεί θα επιφέρει τεράστιες επιπτώσεις στην ήδη επιβαρυμένη Ψυχική Υγεία και Απεξάρτηση.

Ως εκ τούτου ως Δίκτυο Δράσης Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδας θεωρούμε ηθική και δεοντολογική μας υποχρέωση να ενημερώσουμε τόσο τη διεθνή επιστημονική κοινότητα, όσο και την κοινωνία αναφορικά με το περιεχόμενο του εν λόγω νομοσχεδίου και ουσιαστικά την επικείμενη διάλυση της Ψυχικής Υγείας.

Ήδη δημιουργήσαμε ένα βίντεο στο πλαίσιο της καμπάνιας που έχουν ξεκινήσει πληθώρα σχετικών φορέων για την απόσυρση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου- όπου μιλούν μέλη του Δικτύου, επαγγελματίες, αλλά και λήπτες/ριες υπηρεσιών και μέλη συλλόγων οικογενειών.
Διεκδικούμε την απόσυρση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Σε συνέχεια των διεκδικήσεων μας προχωράμε στην διοργάνωση μιας εκδήλωσης/συζήτησης με ομιλήτριες/ομιλητές:

Θεόδωρος Μεγαλοοικονόμου (Ψυχίατρος)

Κατερίνα Μάτσα (Πρόεδρος Σωματείου Υποστήριξης Έργου 18 Άνω)

Ελευθερία Λεβάκου (Κοινωνική Λειτουργός ΚΕΘΕΑ Εξέλιξις, Μέλος Δικτύου Δράσης Κοινωνικών Λειτουργών)

Μαρία Μπολοβίνα (Ψυχιατρική κοινωνική λειτουργός, Μέλος Δικτύου Δράσης Κοινωνικών Λειτουργών)

Παρεμβάσεις από: Μέλη των Συλλογικών Δράσεων Κοινωνικής Αλληλεγγύης για 18 Άνω και του Δικτύου Ανθρώπων που Ακούνε Φωνές

Συντονισμός συζήτησης:

Δώρα – Δήμητρα Τελώνη (Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Κοινωνικής Εργασίας του ΠΑΔΑ)

Reclaim the Social in Social Work and Society/Ανακτώντας το Κοινωνικό στη Κοινωνική Εργασία και Κοινωνία

Δίκτυο Δράσης Κοινωνικών Λειτουργών

ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΙΝΙΚΟ ΛΑΪΚΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟ –

(Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας)

Τετάρτη 24/1 στις 19:00 στον Ε.Κ.Χ Αλτάι
Με αχαλίνωτο ενθουσιασμό προχωράει κάθε τόσο η κυβέρνηση στις τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας με στόχο την διεύρυνση των αδικημάτων, την αύξηση των ποινών, την αυστηροποίηση του Π.Κ, τον τιμωρητικό χαρακτήρα, την καταστολή.
Το Ποινικό Δίκαιο του εχθρού ισχυροποιείται και γίνεται το μοναδικό πολιτικό εργαλείο του Κράτους για την πλήρη υποταγή της κοινωνίας στο τώρα αλλά και στην αντιμετώπιση των μελλοντικών εξελίξεων. Το Ποινικό Δίκαιο του εχθρού με τις παρούσες τροποποιήσεις εκτοπίζει στην εξαίρεση την μισή σχεδόν κοινωνία, ενώ ψαλιδίζει όλα τα δικαιώματα των φυλακισμένων. Οι εξοντωτικές ποινές και η αναίρεση της υφ' όρων απόλυσης καθιστούν τις φυλακές στρατόπεδα συγκέντρωσης.
Ομιλητές:
Κώστας Παπαδάκης (Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων)
Σπύρος Τζουανόπουλος (Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων)
Σπύρος Δαπέργολας (Αναρχική συλλογικότητα Ρουβίκωνας)
Αντώνης Μπρούμας (ΑΚ Αθήνας – Δικηγόρος)
Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΘΕΣΜΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας